

บทปฐมวิถีการที่ ๓

การนาประเกดห้องเนื้อคิน

คินทัวไปจะประกอบกับส่วนที่เป็นอินทรีย์ตัดและส่วนของแร่ธาตุ ส่วนของแร่ธาตุนี้สามารถจะแยกออกจากกันโดยอาศัยขนาดของอนุภาค เป็นกลุ่มขนาดหลัก ๓ กลุ่ม คือ ทราย (sand) มีขนาดตั้งแต่ ๐.๐๒ – ๒.๐ มม. ชิลท์ (silt) มีขนาดตั้งแต่ ๐.๐๐๒ – ๐.๐๒ มม. และคินเนี้ย (clay) มีขนาดเล็กกว่า ๐.๐๐๒ มม. ลงไป อย่างต่อไปนี้ กลุ่มขนาดหลักชนิดหนึ่งจะให้ความรู้สึกเมื่อสัมผัสถก็อ่อนช้ำ ซ้ำเพาะเจาะจะ จากความชื้นนำไปใช้วิธีการสัมผัสด้วยมือหากจะเน้นนิยมใช้วิธีการสัมผัสด้วยมือการจะเน้นนิยมใช้วิธีการสัมผัสด้วยมือจะมีค่าต่อไปนี้

กลุ่มคินเนี้ย ๔ คือ

๑. กลุ่มคินเนี้ย ไกแก่ คินเนี้ยป่นทราย (sandy clay) คินเนี้ยป่นชิลท์ (silty clay) และคินเนี้ย (clay)
๒. กลุ่มคินร่วนเนี้ย ไกแก่ คินร่วนเนี้ยป่นทราย (sandy clay loam) คินร่วนป่นเนี้ย (clay loam) และคินร่วนเนี้ยป่นชิลท์ (silty clay loam)
๓. กลุ่มคินร่วน ไกแก่ คินร่วนป่นทราย (sandy loam) คินร่วน (loam) คินร่วนป่นชิลท์ (silty loam) และคินชิลท์ (silt)
๔. กลุ่มคินทราย ไกแก่ คินทรายป่นร่วน (loamy sand) และคินทราย (sand)

การวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อคินในห้องปฏิบัติการ จะวิเคราะห์ห้าปริมาณอนุภาค แยกชนิดของกลุ่มขนาดหลักก็วิธีวิเคราะห์คินโดยเชิงกล (mechanical analysis) ซึ่งมี ๔ ขั้นตอน คือ

1. แยกอนินทรีย์สารจากส่วนอื่น ๆ ของกิน โดยเพิ่มสารตะลابไฮดรอเจน เปอร์ออกไซด์ไปในกินร้านวามากพอที่จะทำตะลابย้อนหรือสารต่าง ๆ ในกินรันหมด

2. ทำให้อุบากอนินทรีย์อยู่ในภาวะเดียว โดยใช้สารส่งเสริมการกระจาย (dispersing agent) ไคลกอลสารตะลابแกลgon (calgon solution) เป็นสารผสมของโซเดียม เอกะซัมมาฟ็อกฟ์ฟอสฟेट (sodium hexametaphosphate) และโซเดียม คาร์บอเนต (sodium carbonate) ในสัดส่วนที่จะให้สารตะลابมี pH เอื้อประมาณ 9 เมื่อตะลับน้ำ

3. แยกเอาส่วนอุบากอนินทรีย์ที่มีขนาดไม่เกิน 2 มม. ออก โดยร่อนกาวะตะแกรง

4. วิเคราะห์หาปริมาณกุ่มขนาดค้าง ๆ ของอุบากอนินทรีย์ มี 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1. การร่อนกาวะตะแกรง (sieve analysis method) แล้วซึ่งน้ำหนักของแทรกกุ่มขนาด

2. การให้อุบากของกินจมในน้ำ (sedimentation method) ทำโดยคลายวิธี ก็

2.1 บีกเกอร์เมธอด (beaker method) เป็นวิธีที่便宜แก่ สามารถตัดแบ่งน้ำใช้ในการตัดไม้เกร็งนืออย่างชัดเจน

2.2 ไฮดรอมิเตอร์เมธอด (hydrometer method) ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของสารแขวนลอยของกินที่ระดับความลึกที่กำหนดให้ กับระยะเวลา เป็นหลัก

2.3 บีเพ็ทเมธอด (pipette method) ใช้ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้มข้นของสารแขวนลอยของกินที่ระดับความลึกที่กำหนดให้ กับระยะเวลา เป็นหลัก

วัสดุประสรุค

เพื่อเป็นตัวประมิณเนื้อกินไก่วิชีเชิงกล และการใช้ไก่อบแกรมสามเหลี่ยมเนื้อคิมมาครูราน ทิการณาการทำน้ำประเทชชง เนื้อกิน

บีกเกอร์ เม็ดออก

อุปกรณ์

1. ตันตัวอย่าง (อุบแห้ง, บดและร่อนผ่านตะแกรงทึบช่องขนาด 2 มม.)
2. บีกเกอร์ขนาด 250 มล. และ 400 มล. อายุang 2 ใบ
3. เซอร์เพนเมเบอร์ฟล่าส์ 500 มล. พร้อมถุงยาง
4. สารละลายน้ำยา 5%
5. น้ำก้น
6. กระบอกคววงขนาด 100 มล.
7. ปีเปัก 10 มล.
8. แท่งแก้ว (stirrror)
9. ถุงแห้ง
10. ภาชนะการทำความชื้นไก่
11. เกรร่องชั่ง

วิธีปฏิบัติ

1. ชั่งตันตัวอย่าง 30 กรัมใส่ลงในฟล่าส์ เก็บสารละลายน้ำยา 5% และเติมน้ำก้น 100 มล. ปิดฝาฟล่าส์เชือบนาน 20 นาทีให้มูกากพิมแพกกระหาย
2. เจียบเกรร่องหมาย 1 และ 2 นำบีกเกอร์ขนาด 250 มล. 2 ใบ หมายเลข 3 และ 4 นำบีกเกอร์ขนาด 400 มล. 2 ใบ

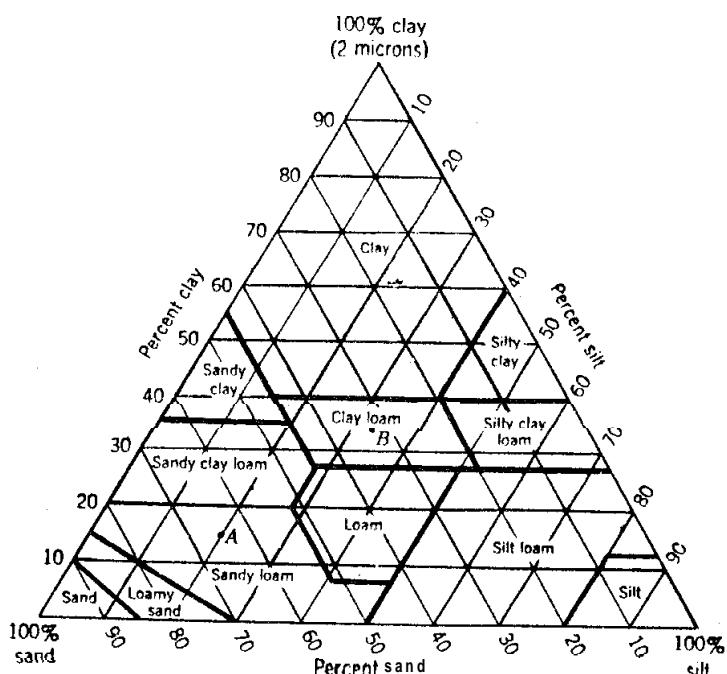
3. ชั้งน้ำหนักแห้งของบีกเกอร์หมายเลข 1 และ 2 ไว้
4. เทสาระถ่ายพิเศษในตื้อ 1 ถุงในเม็ดเกอร์หมายเลข 1 เก็บน้ำก้อนลงไว้ในมีรินากรเป็น 175 มล. (ความเรียบเที่ยงหมายที่ทำไว้ กันให้ห้ามไว้ 40 วินาที เท่านั้น) ให้บีกเกอร์หมายเลข 2
5. เก็บน้ำก้อนในเม็ดเกอร์หมายเลข 1 และ 2 ในมีรินากรเป็น 175 มล. กันให้ห้ามไว้ 40 วินาที เทสาระถ่ายพิเศษไม่ต้องถอดลงในเม็ดเกอร์หมายเลข 3
6. เทส่วนที่ถอดลงในเม็ดเกอร์ 1 และ 2 รวมกันในเม็ดเกอร์ที่ 1 ส่วนนี้คืออนุภาคทราบ
7. เก็บน้ำก้อนในเม็ดเกอร์หมายเลข 3 ในมีรินากรเป็น 350 มล. กันให้ห้ามไว้ 30 นาที เทส่วนที่เป็นน้ำลงในเม็ดเกอร์หมายเลข 4
8. เก็บน้ำในเม็ดเกอร์หมายเลข 3 และ 4 ในมีรินากรเป็น 350 มล. กันให้ห้ามไว้ 30 นาที เทส่วนที่ไม่ถอดลงทิ้งไว้
9. เทส่วนที่ถอดลงในเม็ดเกอร์ 3 และ 4 รวมกันในเม็ดเกอร์ที่ 2 ส่วนนี้คืออนุภาคอนิลท์
10. นำบีกเกอร์หมายเลข 1 และ 2 ไปบนไฟฟังที่อุณหภูมิ 110 ° ช. นาน 24 ชม. ถังไว้ในอุณหภูมิเย็นลง เท่าอุณหภูมิห้องในภาชนะที่กำจัดความชื้นໄก์ แล้วชั่งน้ำหนักบีกเกอร์และภาชนะกินแห้งไว้
11. คำนวณหา เปอร์เซนต์ของอนุภาคหัง 3 ชนิดดังนี้

$$\% \text{ หง } = \frac{\text{น้ำหนักอนุภาคทราบ} \times 100}{\text{น้ำหนักกินแห้ง净 (แห้ง)}}$$

$$\% \text{ ชิลท์} = \frac{\text{น้ำหนักอนุภาคชิลท์} \times 100}{\text{น้ำหนักคินหั่งนมค (ແພ)}$$

$$\% \text{ គិនអេរីយា} = 100 - (\% \text{ ទរាយ} + \% \text{ ចិលុទ})$$

12. ការបង្ហាញភ្លេសតាមតម្លៃប្រព័ន្ធនៃកិមាត្រ រូបាយខាងក្រោម

ไฮโกรนีเกอร์ เมธอค

อุปกรณ์

1. คินตัวอย่าง
2. ไฮโกรนีเกอร์ ที่มีมาตราส่วนเป็นร้านวนกัมของอนุภาคสารแขวนลอย
1 ลิตร
3. กระบอกกว้างสำหรับทดสอบ (sedimentation cylinder)
4. เทอร์ไนมีเกอร์
5. เครื่องบันสาร์แขวนลอย (dispersion stirrer)
6. จุกยางสำหรับงานสารแขวนลอย (plunger)
7. กระดาษทราย
8. มีกเกอร์รูนาค 250 มล.
9. แหงแก้ว
10. สารตะถายแยกก่อน 5%
11. เออมีแอลกอฮอล์ (amyl alcohol)
12. น้ำกลั่น

วิธีปฏิบัติ

1. ซึ่งคินตัวอย่าง 50 กรัม (คินเนื้อจะเย็บให้ 50 กรัม คินเนื้อหยานให้ 100 กรัม) ใส่ลงในมีกเกอร์ 250 มล.

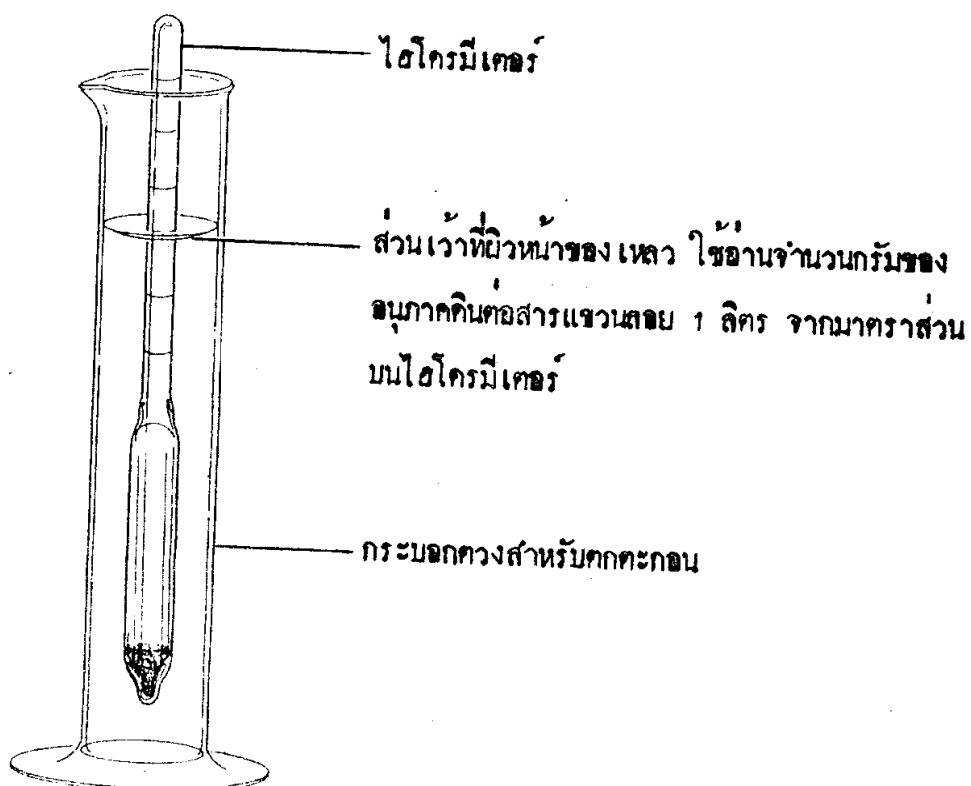
2. เคิมสารตะถายแยกก่อน 10 มล. เคิมน้ำกลั่น 150 มล. ทิ้งไว้ประมาณ 15 นาที ใช้แหงแก้วๆ ในการเข้ากันประมาณ 5 – 10 นาที (หรือใช้เครื่องบันสาร์แขวนลอย)

3. เทสาระละลายคินลงในกระบอกวงสำหรับทดสอบ ใช้น้ำดันถังคินในมีกเกอร์ใส่ลงในกระบอกวงให้หมด และเติมน้ำดันท่อไปจนถึงรีบบอปรินามาตร 1,000 มล.

4. ใช้รุกยางหรือกระดาษห่อหัวปิดปากกระบอกวงไว้ เท่าสารละลายคินในกระบอกวง โดยใช้ช้อนมือกดที่ปากกระบอกวงพิการกระบอกวงกลับไปเม้าหลาย ๆ ครั้ง ถ้าเกิดพองมากให้เติมเข้มข้นและกลบอีก 2 – 3 หยด

5. คั้นกระบอกวงไว้ในแนวนอน เพื่อให้สารละลายคินคงตัว เวลาหันตี

6. เมื่อกرن 30 วินาที ก็อยู่รุ่นไอกิรนีเกอร์และเทอร์โนมีเกอร์ลงในกระบอกวง ทิ้งไว้อีก 10 วินาที จ่อานค่าที่ก้านไอกิรนีเกอร์จากส่วนเว้าของระดับสารละลายคิน และอ่านระดับอุดหนูของสารละลายคินภายใน (อุดหนูกทรากกระบอกวงถังกันกระบอกวงในเวลา 40 วินาที)

7. เอ้าไอโกร์มีเทอร์และเทอร์โนเมิ่งเทอร์ร้อยจากสารตะลามคิน ทั้งกระบวนการ
คงคือไปจนครบ 2 ชม. จากเริ่มน้ำจันเวลา อ่านค่าจากเทอร์โนเมิ่งเทอร์และไอโกร์มีเทอร์
ซึ่กครั้งหนึ่ง (อนุภาคซิลฟ์จะคงคงนิ่งกันกระบวนการในเวลา 2 ชม.)

8. เทรียมสารตะลามแผลก่อนเมื่อ่อนกับการเทรียมสารตะลามคิน อ่านค่า
จากก้านไอโกร์มีเทอร์และเทอร์โนเมิ่งเทอร์ที่ 40 วินาทีและ 2 ชม. เช่นเดียวกัน

9. ดำเนินการทำเบอร์ เช่นครองอนุภาคคิน เมื่อยา ซิลฟ์ และทราบไปกันนี้คือ

$$\% \text{ อนุภาคคินที่ขาวเหลือง} = \frac{100}{\text{น.น.คิน}} [(H-C) + 0.36 (T-204)$$

เนื่องจากไอโกร์มีเทอร์ถูกทำน้ำให้อ่านค่าไก้ดูกล่องหัตถกรรม 20 °ช. ดังนั้น
ถ้าหัตถกรรมที่อ่านไก้สูงกว่าหรือต่ำกว่า 20 °ช. ให้มีการปรับค่าที่อ่านไก้จากไอโกร์มีเทอร์
ถึง 0.36

กำหนดให้

a = ค่าที่อ่านไก้จากก้านไอโกร์มีเทอร์ในสารตะลามคิน

c = ค่าที่อ่านไก้จากก้านไอโกร์มีเทอร์ในสารตะลามแผลก่อน ที่ปรับหัตถกรรมแล้ว

การปรับหัตถกรรม

$$c = a - 0.5(T-b)$$

a = ค่าที่อ่านไก้จากก้านไอโกร์มีเทอร์ในสารตะลามแผลก่อน

b = หัตถกรรมในสารตะลามแผลก่อน

T = หัตถกรรมในสารตะลามคิน

คั่งน้ำ

$$\% \text{ อุณหภูมิราย} = 100 \frac{100}{\text{น.น.กิน}} - [(H-C) + 0.36(T-20)] \dots \dots (\text{.I 40วินาที})$$

$$\% \text{ อุณหภูมิคน เหนี้ยว} = \frac{100}{\text{น.น.กิน}} [(H-C) + 0.36(T-20)] \dots \dots (\text{ที่ 2 ชม.})$$

$$\% \text{ อุณหภูมิชีพท์} = 100 - (\% \text{ อุณหภูมิราย} + \% \text{ อุณหภูมิคน เหนี้ยว})$$

10. นำค่า เปอร์เซ็นต์ราย ชีพท์ และคินเหนี้ยว หาลักษณะของ เนื้อคินจากตาราง
สามเหลี่ยมเนื้อคินหมายครรภุณ

คำถาม

1. สารส่งเสริมการกรราษย ทำหน้าที่อะไร? โค้กแก๊ซไวน้ำ? ไก่แก๊ซไวน้ำ?
2. ลักษณะของ เนื้อคิน มือหรือพอกก่อความเสื่อมในคินอย่างไร?
3. อุณหภูมิชนิดใดที่แพร่กระจายของอยู่ในสารละลายคินนานที่สุด และชนิดใดที่คงกระถาว
เร็วที่สุด เพาะเจริญ?

รายงานผลปฏิบัติการที่ 3

ชื่อ _____ รหัสประจำตัว _____

วันที่ _____ กลุ่มที่ _____ ผู้ร่วมงาน _____

1. มีค่าเบอร์ เมื่อออก

1. น้ำหนักกินตัวอย่าง _____
2. น้ำหนักมีค่าเบอร์ใบที่ 1 (น้ำหนักแห้ง) _____
3. น้ำหนักมีค่าเบอร์ใบที่ 1 และหารายอุณหภูมิ _____
4. น้ำหนักหาราย (ขอ 3.-2.) _____
5. เปอร์เซ็นต์หาราย _____
6. น้ำหนักมีค่าเบอร์ใบที่ 2 (น้ำหนักแห้ง) _____
7. น้ำหนักมีค่าเบอร์ใบที่ 2 และเช็คท่ออุณหภูมิ _____
8. น้ำหนักซึลท์ (ขอ 7.- 6.) _____
9. เปอร์เซ็นต์ซึลท์ _____
10. เปอร์เซ็นต์กินเนื้อยา = $100 - (90.5 + 9.)$ _____
11. ชนิดของ เนื้อคิน _____

2. ໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງ ແມ່ນອກ

1. ນ້ຳທັນກິດຕົວຍ່າງ _____
2. ກາທ່ອ້ານໄກຈ້າກໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງໃນສາຮະລາຍຄືນທີ່ 40
ວິນາທີ (a) _____
3. ອຸນໝູນຂອງສາຮະລາຍຄືນທີ່ 40 ວິນາທີ (t) _____
4. ກາທ່ອ້ານໄກຈ້າກໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງໃນສາຮະລາຍແກລກອນທີ່
40 ວິນາທີ (a) _____
5. ອຸນໝູນຂອງສາຮະລາຍແກລກອນທີ່ 40 ວິນາທີ (a) _____
6. ກາທ່ອ້ານໄກຈ້າກໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງໃນສາຮະລາຍແກລກອນ
ທີ່ປັບອຸນໝູນແລ້ວ (c) _____
7. ເປົ້ອງ ເຫັນທົ່ວມາກົນທີ່ແຂວນຄອບທີ່ 40 ວິນາທີ
(ຊົດທີ + ຄົນເຫັນວ) _____
8. ເປົ້ອງ ເຫັນທົ່ວມາກທරາຍ = 100 - ($\frac{t}{40}$ 7.) _____
9. ກາທ່ອ້ານໄກຈ້າກໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງໃນສາຮະລາຍຄືນທີ່
2 ຊມ. (H) _____
13. ອຸນໝູນຂອງສາຮະລາຍຄືນທີ່ 2 ຊມ. (T) _____
11. ຖ້າທ່ອ້ານໄກຈ້າກໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງຮອງສາຮະລາຍແກລກອນ
ທີ່ 2 ຊມ. (a) _____
12. ອຸນໝູນຂອງສາຮະລາຍແກລກອນທີ່ 2 ຊມ. (b) _____
13. ກາທ່ອ້ານໄກຈ້າກໄໂຄຣນີເກໂຮ່ງຮອງສາຮະລາຍ
ແກລກອນທີ່ປັບອຸນໝູນແລ້ວ (c) _____
14. ເປົ້ອງ ເຫັນທົ່ວມາກົນທີ່ແຂວນຄອບທີ່ 2 ຊມ. (ຄົນເຫັນວ) _____
15. ເປົ້ອງ ເຫັນຄົດທີ່ = 100 - ($\frac{t}{40}$ 8. + 14.) _____
16. ຂົນໝອງ ເນື້ອກິນ _____